

DECIZIA nr. 68/03.09.2010
privind soluționarea contestațiilor formulate de
S.C. C S.R.L. B
înregistrate la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului V
sub nr. ----/22.07.2010, respectiv *****/11.08.2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului V prin Compartimentul Soluționare Contestații a fost sesizată de Activitatea de Inspecție fiscală V - Serviciul Serviciul Inspecție fiscală 3 cu adresa nr. ---/19.08.2010 înregistrată la instituția noastră sub nr. *****/19.08.2010 asupra contestațiilor formulate de S.C. C S.R.L. cu sediul social declarat în municipiul B, str. AAA NR. .., județul V, având N.R.C.: J./.../...., CIF: RO

Societatea formulează în data de 03.07.2010 contestația împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ____/08.06.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ____/07.06.2010 care i-au fost comunicate pe bază de semnătură și ștampilă în data de 25.06.2010.

Ulterior, cu adresa nr. ____/29.07.2010, organul de inspecție fiscală, în baza art. 48 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, îndreaptă erorile materiale constatate în cele două acte administrativ fiscale transmise, prin poștă cu confirmare de primire (aflată în copie xerox la dosarul cauzei, semnată și ștampilată de societate, în data de 04.08.2010) către S.C. C SRL, decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ____/08.06.2010 și raportului de inspecție fiscală nr. ____/07.06.2010 care le anulează și le înlocuiește pe cele transmise în data de 25.06.2010 iar societatea formulează contestația nr. 04/09.08.2010, înregistrată la DGFP V sub nr. *****/11.08.2010 și la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ---/12.08.2010.

Obiectul contestațiilor formulate de S.C. C S.R.L. îl reprezintă obligațiile suplimentare de plată în sumă de 000 lei, respectiv:

- tva de plată în sumă de00 lei;
- majorări tva în sumă de.....00 lei;
- impozit pe profit în sumă de.....00 lei;
- majorări impozit pe profit în sumă de00 lei.

Contestațiile sunt formulate în termenul reglementat de art. 207, alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Fiind îndeplinite și celelalte proceduri de contestare prevăzute de lege, Direcția Generală a Finanțelor Publice V este competentă să se pronunțe asupra cauzei.

Cu adresa nr. ---/19.08.2010, înregistrată la DGFP V sub nr. ***** din data de 19.08.2010, Activitatea de Inspecție Fiscală V- Serviciul Inspecție Fiscală 3 a înaintat către organul de soluționare contestației dosarul cauzei însoțit de referatul cu propuneri de soluționare în care precizează că împotriva domnului UC - administrator al S.C. C S.R.L. - s-a formulat Plângerea penală nr. ____/15.06.2010 care a fost înaintată Parchetului de pe lângă Judecătoria municipiului V, județul V.

I. S.C. C S.R.L., cu sediul social în municipiul B str. AAA Nr. .., jud. V contestă Decizia de impunere nr. ____/08.06.2010 întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ____/07.06.2010, pentru suma de 000 lei, reprezentând tva de plată în sumă de 00 lei, majorări tva în sumă de 00 lei, impozit pe profit în sumă de 00 lei și majorări impozit pe profit în sumă de 00 lei, aducând în susținerea cererii următoarele argumente:

1. Prin contestația depusă la DGFP V sub nr. -----/22.07.2010:

- controlul efectuat la S.C. C SRL a fost, tendențios superficial, neprofesional și inconsecvent în analiza informațiilor și s-a efectuat cu încălcarea prevederilor art. 3, art. 150 alin. 1 lit.a), art. 151.2, alin. 2, art. 145 alin. 2 lit. a) Cod fiscal, art. 60 din H.G. nr. 44/2004 privind normele de aplicare a Codului fiscal, art. 6 alin. 1 din legea contabilității

- organul de inspecție fiscală nu a indicat corect încadrarea legală a faptelor constatate:

a) în raportul de inspecție fiscală sunt citate ca încălcate prevederile legale fără a se respecta conținutul fiecărei litere în parte din articolul de lege invocat;

b) temeiul legal invocat în raportul de inspecție fiscală nu corespunde cu cel indicat în decizia de impunere;

c) organul de inspecție fiscală a invocat ca temei de drept prevederile Deciziei nr. V din 15.01.2007 dată în aplicarea corectă a dispozițiilor art. 145 alin. 8 lit. a și b din Legea 571/2003, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 6(2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată în textul căreia adaugă termenul de „informații reale” „corect fiind „documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile...” care dă naștere la concluzia că furnizorul nu este persoană înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sau că tranzacțiile derulate nu sunt legale, ori „motivul invocat pentru neacordarea dreptului de deducere a tva este strict pentru adresă beneficiar incompletă”;

- motivele specificate în decizia de impunere (adresa beneficiar incompletă) nu se regăsesc în temeiul de drept invocat;

- inspectorii fiscali nu au ținut seama de faptul că Decizia V intră în vigoare din data de 30.10.2007 și prin urmare nu este aplicabilă majorității facturilor în discuție;

- inspectorii fiscali nu au ținut seama de prevederile art. 151.2 alin. (2) și ale pct. 60 din H.G. nr. 44/2004 privind normele de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, facturile fiscale privind achiziționarea combustibililor destinați revânzării fiind achitate prin bancă (fapt consemnat și în raportul de inspecție fiscală nr. _____ din 07.06.2010 dar și în Nota de constatare a Gărzii Financiare) și deci operațiunile consemnate în acestea sunt reale, S.C. C SRL în calitate de beneficiar a achitat tva către furnizorii menționați care la rândul lor sunt persoane obligate la plata taxei;

- S.C. C S.R.L. are contracte de vânzare-cumpărare care cuprind toate datele privind beneficiarul și furnizorul, încheiate cu toate societățile cu care a avut relații economice nu numai cu cele 8 societăți care fac obiectul contestației;

-la stabilirea tva suplimentară de plată și a impozitului pe profit, inspectorii fiscali s-au prevalat de faptul că furnizorii lui S.C. C S.R.L. „nu au depusă declarația 394, nu au putut fi verificați, fie nu au înregistrat în evidența contabilă livrările efectuate, fie nu s-a putut dovedi realitatea operațiunilor economice...” însă nedepunerea declarației informative 394 de către furnizori nu are relevanță pentru stabilirea obligațiilor de plată a beneficiarului atâta timp cât acesta deține facturi fiscale de aprovizionare, a întocmit note de intrare recepție, facturile fiscale sunt însoțite de certificate de conformitate emise de antrepozite fiscale, operațiunile au fost înregistrate în evidența contabilă pe baza facturii fiscale și a notei de intrare recepție, document justificativ conform art. 6 alin. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, marfa a fost vândută către diverși clienți pentru care s-au întocmit facturi fiscale, s-au înregistrat veniturile obținute, s-a colectat și s-a virat tva la bugetul statului.

- unii furnizori (S.C. DZ SRL, S.C. MI S.R.L. B) care nu au înregistrat și declarat veniturile realizate din tranzacțiile cu S.C. C SRL, au fost obligați la plata impozitului pe profit și a taxei pe valoarea adăugată și prin urmare S.C. C SRL are drept de deducere a tva iar cheltuielile aferente facturilor provenind de la aceștia sunt deductibile fiscal;

- organul de control nu a dat posibilitatea ca, pe perioada desfășurării controlului, societatea să corecteze documentele care conțineau informații incomplete în conformitate cu prevederile pct. 81¹ (3) din HG 44/2004 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Așadar, contestatoarea susține că, organul de inspecție fiscală, interpretând în mod eronat prevederile legale a anulat dreptul de deducere a TVA și a considerat nedeductibile la calculul impozitului pe profit a cheltuielilor aferente bunurilor achiziționate de la:

- S.C. G SRL GL;
- S.C. EC S.R.L. GL;
- S.C. S.C. DOC S.R.L T-O;
- S.C. DZ S.R.L. B;
- S.C. T S.R.L. B;
- S.C. MI S.R.L. B;
- S.C. IM 2000 S.R.L.

- S.C. DT SRL, pentru care pe lângă contracte de vânzare - cumpărare, facturi fiscale, note de intrare recepție, ordine de plată, societatea mai deține și alte documente care demonstrează realitatea operațiunilor desfășurate:

- scrisoarea de trăsură pentru grupuri de vagoane seria B nja nr. 0637092/03.07.2007 și acceptul stației CFR B pentru staționare și descărcare combustibili;

- avizul de însoțire nr. 9974165/09.07.2007 pentru marfa care provine de la SC ODS și încărcată la SC OT SA C-TA;

- declarația fostului administrator de la SC T SRL care confirmă realitatea operațiunilor și autenticitatea facturilor fiscale emise;

- certificate de conformitate care au însoțit marfa și facturile de livrare combustibili.

Pentru cele de mai sus, contestatoarea solicită anularea deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ____/08.06.2010 la impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată.

2. Prin contestația nr. 04/09.08.201, depusă la DGFP V sub nr. ** din data de 11.08.2010:**

- corectarea erorilor din raportul de inspecție fiscală și din decizia de impunere a fost efectuată după data de 22.07.2010 când societatea a depus contestația înregistrată la DGFP V sub nr. ----/22.07.2010,;

- corectare raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere s-a efectuat fără respectarea prevederilor art. IV 8 pct. 3.1 și 3.12 pentru aprobarea Sistemului de proceduri pentru inspecția fiscală;

- prin comunicarea actelor administrativ fiscale modificate, dar fără modificarea datei emiterii, organul de inspecție fiscală a încălcat termenul de înaintare;

- având în vedere că prin actele administrativ fiscale corectate motivul impunerii a rămas același „lipsa adresa beneficiar” fără a se ține seama de celelalte documente care atestă realitatea operațiunilor efectuate, „rămân valabile toate motivele invocate în contestația depusă în data de 22.07.2010” iar prin soluția dată „să ne motivați pe cale expresă în baza și în virtutea căror acte normative ați procedat la refacerea raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere și nu în ultimul rând care din cele două acte emise ce poartă același număr și aceeași dată de emiterie considerați că este cel legal.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. ____ încheiat la data de 07.06.2010, sintetizat în Decizia de impunere nr. ____/08.06.2010 comunicate societății în data de 04.08.2010, acte întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. V, s-au reținut următoarele:

Inspeția s-a efectuat, în urma adresei nr.----/10.09.2008 emisă de Garda Financiară- Secția V la sediul MINISTERULUI PUBLIC- DRECȚIA INVESTIGARE A INFRAȚIUNILOR DE CRIMINALITATE ORGANIZATĂ ȘI TERORISM- BIROUL TERITORIAL V unde se aflau documentele societății pentru cercetare.

Inspeția fiscală a fost începută în data de 23.02.2009, a fost suspendată în baza Referatului pentru suspendarea inspecției fiscale din data de 21.04.2009 pentru efectuarea unor controale încrucișate la diverși furnizori și a fost reluată conform adresei de Comunicarea reluării inspecției fiscale nr.----/21.05.2010 și s-a finalizat pe data de 04.06.2010.

Perioada verificată: 01.01.2007-30.06.2008.

Diferența suplimentară de plată la impozitul pe profit, în sumă de 000 lei și la taxa pe valoarea adăugată în sumă de 00 lei provine din faptul că societatea înregistrează cheltuieli privind contravaloarea mărfurilor achiziționate de la furnizori care potrivit datelor obținute de la Direcția Generală a Tehnologiei Informațiilor din cadrul M.F.P. nu au depusă declarația 394 și care fie nu au putut fi verificați, fie nu au înregistrat în evidența contabilă livrările efectuate, fie nu s-a putut dovedi realitatea operațiunilor economice, așa cum reiese din adresele primite de la secțiile Gărzii financiare (următoarele societăți: S.C. G SRL GL, S.C. EC S.R.L. GL, S.C. S.C. DOC S.R.L T-O, S.C. DZ S.R.L. B, S.C. T S.R.L. B, S.C. MI S.R.L. B, S.C. IM 2000 S.R.L. și S.C. DT SRL), fie facturile cuprind date incomplete (adresa beneficiar incompletă) încălcând astfel prevederile art. 21 alin.4 lit. f) respectiv art. 146 alin. 1 lit. a) și art. 155 alin. 5 lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal coroborat cu prevederile deciziei nr. V/15.01.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a României.

Totodată s-au aplicat prevederile art. 119 din O. G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și pentru neplata la termenul scadent a diferenței de impozit pe profit constatată în sumă de 000 lei s-au calculat în sarcina SC C SRL majorări de întârziere în sumă de 00 lei și a diferenței de tva de plată în sumă de 00 lei, majorări de întârziere aferente în sumă de 00 lei.

III. Având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, susținerile contestatoarei, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate, se rețin următoarele:

S.C. C S.R.L. are sediul în strada AAA, Nr. ..., municipiul B, județul V, număr de înregistrare la O.R.C. V J./.../...., CIF: RO ____/01.10.1995, activitatea principală desfășurată conform certificat de înregistrare este: cod CAEN 4730 – Comerț cu amănuntul al carburanților pentru autovehicule în magazine specializate, fiind reprezentată de d-na UV, în calitate de administrator special.

Referitor la obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în sumă de 00lei, reprezentând tva de plată în sumă de 000 lei, majorări tva în sumă de 00 lei, impozit pe profit în sumă de 00 lei și majorări impozit pe profit în sumă de 00 lei prin decizia de impunere nr. ----/08.06.2010 primită de societate în data de 04.08.2010 (și care anulează decizia nr. ____/08.06.2010 comunicată petentei în data de 25.06.2010):

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V se poate pronunța pe fond asupra temeiniciei stabilirii obligațiilor fiscale suplimentare prin Decizia de impunere nr. ____/08.06.2010, în condițiile în care aspectele constatate fac obiectul cercetării penale inițiate de Activitatea de Inspecție Fiscală, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale unor infracțiuni.

În fapt, inspecția fiscală efectuată la petentă, a concluzionat că faptele acesteia ar putea întruni elementele constitutive ale unor infracțiuni.

Astfel, în urma controlului efectuat la S.C. C S.R.L. B de către organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală s-au constatat fapte care ar putea întruni elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală și a unor infracțiuni în legătură cu acestea, prevăzute la **art. 9, lit. c) din Legea 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale** care precizează:

„Art.9(1)

Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale:

[...]

c) evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive;”

În cauză a fost întocmită Sesizarea penală nr. _____/_____ din data de 15.06.2010, adresată Parchetului de pe lângă Judecătoria V, organele de cercetare penală urmând a se pronunța vis-a-vis de natura abaterilor financiar fiscale constatate.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată (M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare, în care se stipulează:

„ART. 214

Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări;

[...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...];

Astfel, între stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare reflectate în Decizia de impunere nr. _____/08.06.2010 și stabilirea caracterului neregulilor săvârșite – cauza instrumentată de organele de cercetare penală - există o stransă interdependență de care depinde soluționarea cauzei dedusă judecării.

Această interdependență constă în faptul că organele de inspecție fiscală au constatat comiterea unor abateri de natură financiar - fiscală (menționate în considerentele de fapt), abateri încadrate în dispozițiile art.9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Ca urmare, organele de soluționare a căii administrative de atac, nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritatea de soluționare în speță o au organele penale care se vor pronunța asupra caracterului faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate, potrivit principiului de drept: « penalul ține în loc civilul », consacrat prin art. 19 alin. (2) din Codul de procedură penală (M.O. 78/30.04.1997), cu modificările și completările ulterioare;

„Acțiunea adresată instanței civile:

ART. 19

(2) Judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale”.

Ca o consecință a soluției ce urmează a fi adoptată, organele de soluționare vor transmite dosarul contestației organului care a efectuat inspecția fiscală, conform prevederilor pct. 10.4 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

10.4. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, dosarul contestației se transmite, după caz, organului care a efectuat inspecția fiscală, urmând ca acesta să fie restituit, la încetarea motivului care a determinat suspendarea, organului de soluționare competent.”

[...]

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal, pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile art. 214, alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu

modificările și completările ulterioare (citată), coroborate cu dispozițiile pct. 10.5 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005.

„Organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 183, alin. (1) [devenit art. 214 alin. (3) după a treia republicare a O.G. nr. 92/2003] din Codul de procedură fiscală, republicat, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale”

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține ca până la pronunțarea unei soluții pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice V nu se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, motiv pentru care va suspenda soluționarea pe fond a contestației, pentru suma de 00 lei (tva de plată în sumă de 00 lei, majorări tva în sumă de 00 lei, impozit pe profit în sumă de 00 lei și majorări impozit pe profit în sumă de 00 lei), contestată.

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul art. 210 art. 214, art. 216 218 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, directorul executiv al D.G.F.P. V

DECIDE

Art.1. Se suspendă soluționarea pe fond a contestației formulată de S.C. C S.R.L., cu sediul social în municipiul B, str. AAA Nr. .., județul V, pentru suma de 000 lei, reprezentând tva de plată în sumă de 000 lei, majorări tva în sumă de 00 lei, impozit pe profit în sumă de 00 lei și majorări impozit pe profit în sumă de 00 lei.

Art. 2. În temeiul dispozițiilor pct. 10.4. din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, dosarul cauzei va fi transmis Activității de Inspecție Fiscală, urmând ca după încetarea motivelor care au determinat suspendarea, aceasta să remită dosarul organului de soluționare competent, în vederea reluării procedurii administrative, în condițiile legii..

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată de către contestatoare, la Tribunalul V, în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,